

Vlaggend Hoog-Casteren haalde pater v. d. Looy feestelijk in

Opgewekt als altijd stapte de Braziliaanse
missionaris uit de auto

Door zijn eerste dopelinge bijzonder begroet

HOOGELOON. Na vele geruchten in de afgelopen dagen, verspreidde zich des namiddags op Allerheiligen het nieuws dat pater v. d. Looy in Eindhoven gearriveerd was en rond half vijf zijn intocht in Hoogcasteren zou doen. De vele belangstellenden, die reeds geruime tijd aan de erehoog nabij Jan van Heijst hadden gewacht, zagen hun geduld met succes bekroond. Want inderdaad om ruim half vijf zag men in de verte de auto van pastoor Merx naderen, waarmede de missionaris vanaf Eindhoven was afgehaald.

Fanfare „Wilhelmina” en een afdeling van de plaatselijke rijvereniging, gevormd uit Hoogcasterense jongens, hadden zich inmiddels ook opgesteld en onder de vrolijke tonen der muziek stapte de pater, opgewekt zoals altijd, uit de auto. Nadat hier door bruidjes 'n mooi welkomstliedje was gezongen, zette de stoet zich in beweging naar het ouderlijk huis, waar moeder v. d. Looy met ongeduld de komst van haar zoon afwachtte.

VLAGGEND HOOGCASTEREN

De stoet, welke bestond uit ruiters, feestcomité, fanfare „Wilhelmina” en bruidjes, gaf aan Hoogcasteren, waar van elk huis de nationale driekleur wapperde, een vrolijk aanzien.

Nadat pater v. d. Looy, na zovele

jaren van scheiding, zijn moeder begroete had, sprak namens de buurschap de heer Jan v. d. Heijden een welkomstwoord tot de missionaris. De bruidjes brachten ook hier nog een mooi versje ten gehore, terwijl als een unieke bijzonderheid nog moet worden vermeld, dat de pater hierna bij wijze van een mooi versje werd verwelkomd door zijn eerste dopelinge, van tien jaar geleden, namelijk Mia Meulenbroeks. Het geheel werd omlijst door muziek van fanfare „Wilhelmina”.

Zichtbaar bewogen door dit eerbetoon dankte de pater hierna allen, die hem, en daarmede O.L.H., deze onverwachte, spontane ontvangst bereid hadden en verder heel de bevolking van Hoogeloon, die zo innig met hem had meegeleefd, nu en ginds in het verre hete missiegebied aan de Amazone-stroom in Brazilië. Tot slot sprak de heer L. v. d. Borne nog namens fanfare „Wilhelmina”, waarbij hij o.m. aanhaalde, dat de fanfare nimmer had ontbroken bij de ontvangst van een soldaat uit Indonesië en thans ook zeker geen verstek wilde laten gaan, nu 'n „geestelijk” soldaat wederom in het dorp terugkeerde, na ruim 5 jaren zware missiearbeid onder de evenaar.

Nadat de aanwezigen de pater persoonlijk hadden begroet, ging men Hoogcasteren wederom verlaten om de pater reeds terstond zijn welverdiende rust bij zijn oude moeder en verdere familie te laten genieten.

1-7-66